

מ"ת 65680/01/23 - מדינת ישראל נגד אמל ג'בארין, ח'אלד אלדיסי, יוסף מחאמיד, חאתם ג'בארין, מחמוד ג'בארין, אחמד ג'אברין, מוחמד ג'בארין, מוחמד ג'בארין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 65680-01-23 מדינת ישראל נ' ג'בארין(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט עמית מיכלס
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אמל ג'בארין 2. ח'אלד אלדיסי 3. יוסף מחאמיד 4. חאתם ג'בארין 5. מחמוד ג'בארין 6. אחמד ג'אברין 7. מוחמד ג'בארין 8. מוחמד ג'בארין (עציר)

החלטה בעניין משיב 3

לפניי בקשה לעיין מחדש בשאלת חוזקן של הראיות לכאורה העומדות נגד משיב 3 (להלן: המשיב או משיב 3).

רקע

1. נגד משיב 3 ונגד שבעה נאשמים נוספים (להלן ביחד: המשיבים), הוגש ביום 26.1.2023 כתב אישום המייחס להם עבירות שעניינן **קשירת קשר לפשע בצוותא חדא**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) יחד עם סעיף 29(ב) לחוק. למשיב 1 יוחסו בנוסף עבירות של **חטיפה לשם סחיטה**, לפי סעיף 372 לחוק, ו**איומים**, לפי סעיף 192 לחוק. למשיבים 2-8 יוחסו בנוסף עבירות של **חטיפה בצוותא חדא**, לפי סעיף 371 לחוק יחד עם סעיף 29(ב) לחוק ו**תקיפה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 380 יחד עם סעיף 382(א) לחוק. למשיב 2 בלבד, יוחסה בנוסף עבירה של **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק.

2. ביום 6.2.2023 הסכימו ב"כ כלל המשיבים, מלבד המשיב, לקיומן של ראיות לכאורה, והדין בעניינם נדחה לצורך קבלת תסקירי שירות מבחן. ביום 28.2.2023, לאחר דיון ארוך בראיות, הודיע ב"כ המשיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ובמילותיו: "לאחר שאני שומע את הערות ביהמ"ש אסכים לקיומן של ראיות לכאורה ואשמור טיעוני

עמוד 1

לתיק העיקרי".

בעקבות דבריו אלו, ולבקשתו, הופנה אף משיב 3 לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר.

3. לאחר שהתקבלו כלל התסקירים ולאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, ניתנה ביום 2.5.2023 החלטתי, בגדרה הוריתי על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. המשיב, שלא השלים עם החלטה זו, הגיש ערר לבית המשפט העליון. מהחלטת בית המשפט העליון מיום 9.5.2023 (בש"פ 3411/23, השופט ד' מינץ) עולה כי לטענת המשיב הוא לא הובן נכונה ולא התכוון להסכים לקיומן של ראיות לכאורה. בעניין זה קבע בית המשפט העליון כי: "בין אם העורר צודק שהוא לא הובן כהלכה על ידי בית המשפט בעניין הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה, ובין אם רצונו לחזור בו מהסכמתו ולעמוד על טענתו לגבי חולשת הראיות, זכותו לבקש מבית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו ולתת את דעתו על כך".

מכאן הבקשה שלפניי.

5. להשלמת התמונה אציין שעררים שהוגשו מטעם חלק מהמשיבים האחרים בנוגע למעצרו עד תום ההליכים נדחו על ידי בית המשפט העליון (החלטת השופטת ר' רונן מיום 17.5.2023 בבש"פ 3533/23 שניתנה בעניינו של משיב 2; החלטת השופטת י' וילנר מיום 4.6.2023 בבש"פ 4058/23 שניתנה בעניינם של משיבים 4,6 וכן בעניינם של משיבים 7 או 8 שהם בעלי שם זהה).

כתב האישום

6. על מנת שניתן יהיה להבין את התמונה הכוללת, אפרט להלן את עובדות כתב האישום שהוגש נגד כלל המשיבים:

סיפור המעשה הוא כדלהלן. לקבלן מהעיר חברון (להלן: נאדי) היה חוב כספי של 188,000 ₪ למשיב 1. משיב 1 איים על נאדי שישלח לביתו אנשים שיהרגו את ילדיו ככל שלא יסדיר את חובו. במהלך חודש דצמבר 2022 התקשרו לנאדי גורמים שזהותם אינה ידועה, והשמיעו באזניו איומים דומים. לאור האמור, שוחח נאדי עם שותפו מאמון, והאחרון יעץ לו לקבוע פגישה עם משיב 1. בשל חששם של נאדי ומאמון לפגיעה בהם, ביקש נאדי מאביו עיסא שיגיע למפגש במקומו, וזה הסכים. לאור העובדה שקיימת היכרות בין נאדי למשיב 2, סוכם שעיסא ייפגש תחילה עם משיב 2.

ביום 27.12.2022 התקשר מאמון למשיב 2 ותיאם עמו פגישה ליום המחרת. משיב 2 שלח למאמון את מקום המפגש באזור התעשייה בראש העין, ועדכן על כך את משיב 1. בשלב זה גמלה בלבו של משיב 1 ההחלטה לחטוף את נאדי ואת מאמון או מי מטעמם, ולשם כך קשר קשר עם משיבים 2-8. במסגרת הקשר ביום 28.12.2022 בשעה 9:00 לערך התאספו משיבים 2-8 בביתו של המשיב וכעבור זמן מה עזבו את הבית בשלושה כלי רכב: רכב ריינג'רובר בבעלות

עמוד 2

משיב 2 (להלן: הריינג'רובר), ושני כלי רכב בבעלות המשיב (להלן: היונדאי והסקודה). בדרך נכנסו כלי הרכב למתחם תחנת דלק פז, שם רכשו משיבים 6 ו-7 שני תרסיסי גז מדמיע ומשיב 2 בחן את תקינותם. בהמשך התפצלו כלי הרכב באופן שרכבי הסקודה והריינג'רובר המשיכו בנסיעה למקום המפגש, שם ביצעו סריקות, ואילו רכב היונדאי המשיך בנסיעה לכפר קאסם. בחלוף כשלוש שעות, שבו משיבים 2-8 ברכבי הסקודה והיונדאי לאזור המפגש ואילו נוסעי רכב הסקודה סרקו את האזור במשך כשעה.

בשעה 14:17 הגיע עיסא למקום המפגש, בהכוונת משיב 2. משיב 2 הניף את ידו, סימן לעיסא להגיע אליו, ודרש ממנו את כספי ההלוואה. בשלב זה הגיחו משיבים 3-8 עם רכבי הסקודה והיונדאי והתקרבו לעבר עיסא במהירות. משיבים 2-8 ריססו את עיניו של עיסא באמצעות הגז המדמיע ומשנפל ארצה, הרימו אותו והכניסו אותו אל אחד מכלי הרכב בעודם מכים אותו נמרצות בכל חלקי גופו, ונמלטו במהירות מהמקום באמצעות שני כלי הרכב. במהלך הנסיעה המהירה, שארכה כשעה, קשרו משיבים 2-8 או מי מהם את עיניו של עיסא בסרט ואזקו את ידיו ורגליו. בשעה 16:00 הובל עיסא על ידי משיבים 3-8 או מי מהם אל מבנה ארעי, שם הסירו את הסרט מעיניו ובעטו בגופו. בעת שהותו במקום כליאתו הוכה עיסא פעם אחר פעם על ידי משיבים 3-8 או מי מטעמם. אחד מהמשיבים 3-8 או מי מטעמם הניח את רגלו על צווארו של עיסא, אחז בידו במסור ואיים עליו שבמידה ולא ישולם סכום של 250,000 ₪, הוא יחתוך אותו באמצעות המסור. בשלב מסוים הסריטו משיבים 3-8 או מי מטעמם את עיסא כשהוא ישוב על כיסא וכפות בידיו והורו לו לקרוא הודעה שהוכנה עבורו מראש.

בהמשך, ובהנחיית משיב 1, הועבר עיסא על ידי משיבים 3-8 למספר מקומות מסתור, בהם שהה עד ליום 30.12.2022. ביום 31.12.2022 הובל עיסא על ידי משיבים 4,5,6 ו-8 או מי מטעמם, לשטח פתוח, שם הורד מהרכב ונותר במקום עד שאותר על ידי עובר אורח.

תמצית טענות הצדדים

7. לטענת ב"כ המשיב אין ראיות ישירות הקושרות את המשיב לאירוע החטיפה, והראיות שהוצגו הן נסיבתיות בלבד. נטען, שבניגוד ליתר המשיבים, אשר נצפים במצלמות תחנת הדלק או שקיימים איכוני טלפונים המסבכים אותם במעשים, הרי שבעניינו של המשיב, אין בנמצא ראיות כאלו. לדידו של ב"כ המשיב, העדר ראיות כאמור, מהווה "ראיה מזכה" ולמצער כרסום משמעותי בראיות לכאורה נגד המשיב, באופן המצדיק את שחרורו לחלופת מעצר.

אשר ליום האירוע, נטען שהמשיב עזב את הבית ליערות שראיע (בקרבת אום אל-פחם והישוב מי עמי), שם שהה מספר ימים, בעקבות ריב שהחריף עם אשתו הזאר (להלן: הזאר), בעקבותיו עזב את הבית למשך מספר ימים.

המשיב לא הכחיש ששניים מכלי הרכב שהיו מעורבים בחטיפה - הסקודה והיונדאי - שייכים לו ולהזאר, אולם טען שהם משמשים גם קרובי משפחה אשר נוטלים את מפתחות כלי הרכב המונחים מעל גלגליהם כל אימת שהם חפצים בכך, אף מבלי לבקש את רשותם. ב"כ המשיב הסביר שנוהג זה נעוץ באמונתם של המשיב ושל רעייתו לפיה "צדקה יכולה להבריא מחלות", בתקווה שהדבר יביא לריפוי בנם הסובל ממוגבלות. כבר בשלב זה אציין כי גרסה זו בנוגע ל"צדקה" לא נטענה על ידי המשיב בעצמו באף לא אחת מארבע חקירותיו, ומכאן שמדובר בגרסה כבושה.

עמוד 3

מעבר לאמור, לא נטענה על ידי המשיב עצמו אלא על ידי בא כוחו, באופן המשתלב עם גרסת אשת המשיב (להלן: הזאר), שהגם שסיפרה על הנוהג המוזר, הרי שלא טענה שהדבר נעשה מתוך "אמונה" כלשהי.

עוד נטען שהעובדה שרכב הסקודה רשום על שמו של המשיב אינה מלמדת כי היה מעורב בחטיפה. לשיטת ב"כ המשיב, סרטוני מצלמות האבטחה בתחנת הדלק מדברים בעד עצמם והעדרו של המשיב מהם, מלמד כי הוא לא נהג או נסע באחד מכלי הרכב. יתרה מכך, נטען שהעובדה שהמשיב זיהה בחקירותיו את מי שהיו בכלי הרכב בתחנת הדלק דווקא מעידה עד כמה הוא הגון ואמין.

ראיה מזכה נוספת, לטענת ב"כ המשיב, היא איכוני הטלפונים הרשומים על שם המשיב, המלמדים כי ביום החטיפה לא יצא מאום אל פחם, עיר מגוריו.

בניגוד לטענת המבקשת לפיה המעורבים בחטיפה התאספו בביתו של המשיב, טען ב"כ המשיב שמסרטוני מצלמות האבטחה מחוץ לביתו עולה שהאנשים מגיעים מכיוון אחר. הוטעם כי הבית ממוקם במתחם גדול הכולל מספר רב של דירות ובתי עסק. עוד צוין כי איש מהנצפים בסרטונים לא יצא מדירת המשיב, ואילו האדם שהגיע מכוון מדרגות הבניין בו מתגורר המשיב הוא אחיו מרואן שגר במתחם, ממנו המשטרה כלל לא גבתה עדות.

אשר להאזנות הסתר שהוגשו, נטען כי מדובר בטעות מובהקת בזיהוי, בשים לב לכך שהאזנת הסתר לא קשורה לטלפון של המשיב ולא הובאה כל ראיה המצביעה על כך שהמשיב הוא הבעלים של מספר הטלפון הנייד או של המכשיר הנושא את מספר הברזל שביחס אליהם בוצעה האזנת הסתר. אף נטען שלא קיימת בתיק חוות דעת לזיהוי קול או לכל הפחות מזכר של אדם מזהה. מנגד, נטען שהמשיב הוקלט ביום 11.1.23 על ידי חוקר למטרת השוואת קולות שבסופו של יום כלל לא נעשתה (מזכר של השוטר חאסבאני מיום 11.1.23, שלא הוגש לעיוני). אף נטען שאין כל ראיה הקושרת בין האזנות הסתר שהוגשו לבין אירוע החטיפה, מה גם שאדם בשם ניזאר גבארין, שקולו נשמע באחת מהאזנות הסתר אליהן הפנתה המבקשת, שוחרר עוד בטרם הוגש כתב האישום, ללמדך כי תוכן השיחה אינו "מפליל", כטענת המבקשת. עוד צוין כי בחקירתו ניזאר אינו מזהה את המשיב כדובר הנוסף המשוחח עמו.

8. לשיטת המבקשת הוצג מארג של ראיות נסיבתיות המייצר תמונה בהירה וברורה ביחס למעורבות המשיב באירוע החטיפה, כמתואר בכתב האישום.

דיון

9. אין חולק כי במקרה זה אין ראייה ישירה הקושרת את המשיב לאירועים מושא כתב האישום וכי התשתית הראייתית מבוססת על ראיות נסיבתיות. המשיב לא נראה במצלמות שתיעדו את כלי הרכב לאורך יום החטיפה ואף איכוני מכשירי הטלפון הרשומים על שמו (שלושה במספר) לא אוכנו באיזור החטיפה או בדרך לשם, ונמצא כי אלו לא הוצאו מחוץ לעיר אום אל פחם בה הוא מתגורר.

10. אופן בחינתן של ראיות נסיבתיות בשלב המעצר עד תום ההליכים נדון לא אחת בבית המשפט העליון, אשר קבע כי על מנת לעמוד בנטל הנדרש בשלב זה, על התביעה להראות כי הראיות הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. יפים לעניין זה דברי השופט נ' הנדל בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל (24.09.2012), פסקה 8 (עניין ניאמצ'יק):

נעצור בצומת שבין ראיות לכאורה לבין ראיות נסיבתיות. מה מוליד המפגש ביניהן? העקרונות שהובאו בעניין זאדה עשויים לסייע, אך יש גם מקום להרחיב. הערכאה הדנה במעצר עד תום ההליכים קובעת ממצאים - לכאוריים ולא סופיים. ראייתה מוגבלת, אך עליה לנקוט עמדה גם אם מדובר ב"עמדה לכאורה". ראיות נסיבתיות מוצלחות בסיום המשפט, נשענות על שתי קומות. הראשונה - ראיות מסוימות הוכחו מעל לכל ספק סביר. השנייה - שעל אף שראיות אלו אינן ישירות, השתלבותן ביחד יוצרת פסיפס המוביל לתוצאה הגיונית אחת והיא הרשעת הנאשם.

מה המצב בראיות לכאורה? באשר לקומה הראשונה, יש לבחון האם כל אחת מהראיות לכשעצמה הוכחה לכאורה. באשר לקומה השנייה, העניין מורכב. תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם ינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים. ודוק, עסקינן בהתפתחות טבעית של הראיות הנסיבתיות, ולא התפתחות מלאכותית, רחוקה או מאולצת. מתפקידו של בית משפט לעמוד היטב על אופן ההתפתחות הפוטנציאלי האמור. אל לו לכסות את החסר ולמתוח את הפוטנציאל הראיתי מעבר לגבולותיו. הזהירות המתבקשת תתן את אותותיה גם תוך בחינת המארג הראיתי הנסיבתי הקונקרטי ביחס לנאשם מושא הבקשה למעצר עד לסיום ההליכים.

באפשרות השלישית, יש לשאול ככלי עזר: "מה הוכח שלא באופן ישיר?". למשל, האם יש אפשרות שהנאשם כלל לא היה בזירה וזיקתו בנויה על ראיות נסיבתיות (מצב א')? או שמא, הימצאותו בזירה בנויה על ראיות לכאורה, ומידת מעורבותו נסובה סביב ראיות נסיבתיות (מצב ב')? אין באמור לקבוע כי במצב א' יש לשחרר בעוד במצב ב' יש לעצור, אלא אלו שיקולים רלוונטיים בבוא בית המשפט להכריע במקרה גבול של ראיות נסיבתיות לכאורה."

11. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עיינתי בעיקרי הטיעון ובחנתי את חומרי החקירה שהוצגו לעיוני, נחה דעתי שקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו. אסביר.

12. ב"כ המשיב אינו חולק על עצם קרות החטיפה ועל הסכסוך שעמד ברקע לה, ועל כן לא מצאתי להרחיב בעניין זה. די אם אציין שהראיות המרכזיות עליהן מתבסס התיאור של אירוע החטיפה הן הודעותיהם של נאדי הקבלן,

של שותפו מאמון, של אביו עיסא (החטוף) ושל האחים רפיק וואליד אלקיעאן שהתלוו אף הם לנסיעה. כאמור, ב"כ המשיב מיקד טיעונו בהעדרן של ראיות הקושרות את המשיב לאירוע. להלן אעמוד על הראיות הרלוונטיות לענייננו:

ראיות הקושרות את הסקודה והיונדאי שבבעלות המשיב ואשתו הזאר לאירוע החטיפה

13. לאחר החטיפה, אותר במקום רכב הריינג'רובר (שנמצא כאמור בבעלות משיב 2). בשעה 17:50 לערך הגיע ג'מאל אלדיסי (אחיו של משיב 2) ולקח את הרכב. לאחר מרדף נתפס הרכב והנהג נעצר (דוח צפייה סיוע 1619/2022 "עדן אריזות בע"מ" - המתייחס למצלמות האבטחה בזירת האירוע). מעורבותם של רכבי הסקודה והיונדאי של המשיב באירוע מתבססת על נסיעתם לאורך כל היום בצמוד לריינג'רובר, כאשר מעורבתו של רכב מסוג יונדאי נלמדת אף מעדויות ישירות של עדי ראייה.

14. יש לציין שמצלמות מערכת "עין הנץ" (ג'1) תיעדו את רכב הריינג'רובר יוצא כבר בשעות הבוקר מאזור אום אל-פחם ונע על כביש 6, כשאחריו נוסעים רכבי הסקודה והיונדאי. המשיב לא חלק על מסלול נסיעתם של כלי הרכב, אשר תואם את המתואר בכתב האישום.

15. דוח הצפייה (ג'19) שנערך ביחס למצלמות הצופות על בית המשיב מכיוון בית שכנו ביום האירוע 28.12.2022, מגולל את ההתרחשויות מיום האירוע החל בשעה 8:00 ועד שעה 17:27. לאורך הבוקר ניכרה התרחשות ליד ביתו של המשיב, הכוללת התקבצות של מספר אנשים המשוחחים זה עם זה מחוץ לכלי הרכב, כאשר במקום נראים רכבי ריינג'רובר, היונדאי (שבבעלות הזאר) והסקודה (שבבעלות המשיב). בשלב מסוים בשעה 9:39 התפצלה קבוצת הגברים לכלי הרכב השונים והם עזבו את המקום. ראשון עזב רכב הריינג'רובר, אחריו עזב "רכב שחור" ולבסוף רכב היונדאי. בשעה 15:52:20 חזר רכב הסקודה, אותו החנה הנהג ליד בית המשיב, ובשעה 16:28:22 חזר אף רכב היונדאי וחנה ליד בית המשיב.

16. מ"דוח צפייה ראשוני" (ג'18) המתייחס לנצפה ב-15 מצלמות הממוקמות בתחנת הדלק "פז" בכביש 65 ביום 28.12.2022, בין השעות 9:40 ל-9:56 עולה כי רכב הסקודה נכנס לתחנת הדלק בשעה 9:46. בשעה 9:48:59 נצפה הריינג'רובר בסמוך למשאבת דלק בתחנה וממנו יוצא מי ש"נחזה כחאלד אלדיסי" (משיב 2) ומתדלק. בשעה 9:49 נצפה היונדאי מול הכניסה לחנות הנוחות בתחנת הדלק וממנו יצא נהג "הנחזה כמוחמד ג'בארין" (משיב 7). בשלב זה נצפים משיבים 6 ו-7 כשהם רוכשים בתחנת הדלק שני מיכלי גז פלפל, כמפורט בכתב האישום ומשיב 2 בוחן את מיכלי הגז. בהמשך, ניתן לראות שהמשיבים שנסעו בכלי הרכב השונים מסתובבים במתחם ומשוחחים בינם לבין עצמם. בשעה 09:52:51 מזהה אף משיב 4 כמי שעומד ליד רכב היונדאי. בשעה 9:53 עזבו שלושת כלי הרכב את תחנת הדלק בעת ובעונה אחת.

אכן, לא צוין בדוח שהמשיב נראה בצילומים, אולם בסרטונים השונים נראים מעורבים נוספים (חמישה במספר) שאינם ניתנים לזיהוי, הקשורים באופן מובהק למשיבים שכן זוהו (ראו למשל עמ' 36,38,39,42). מעבר לאמור, דומה שלא כל המעורבים יצאו מכלי הרכב. כך למשל נראה משיב 7 כשהוא ניגש לרכב הסקודה ומשוחח "עם אחד החשודים

האחרים" שנראה שהוא יושב בתוך הרכב.

מכאן, שעל אף ששמו של משיב 3 לא צוין בדוח הצפיה כאחד מהאנשים שזוהו, בדומה למשל למשיבים 1 ו-5, אין להסיק מכך שהוא לא נכח במקום. עוד יש לזכור שהמשיב לא מסר כל הסבר לנוכחות שני כלי הרכב היחידים שברשותו (כך לדבריו בחקירתו הראשונה י'7, ש' 33-35) במקביל בתחנת הדלק.

17. מדוח הצפייה המתייחס למצלמות האבטחה השייכות לבית העסק "עדן אריזות בע"מ" שנמצא בסמוך לזירת האירוע (ג' 13), עולה שביום החטיפה בשעה 10:34 (זמן אמת) נצפה רכב הסקודה כשהוא חולף בנסיעה מכיוון מערב למזרח בכביש הסמוך לבית העסק "עדן אריזות בע"מ". הדבר חוזר על עצמו בשעה 13:26 ובשעה 13:34:48, כאשר אז לאחר מספר שניות "מפרסס" רכב הסקודה לנתיב הנגדי, לכיוון מערב. בשעה 13:35:33 נצפה רכב הסקודה נוסע באותו מקום ממערב למזרח, כאשר אחריו נוסע רכב מסוג יונדאי אלנטרה בצבע לבן. בהמשך, נצפה רכב הסקודה כשהוא חולף בנסיעה מכיוון מזרח למערב באותו מקום בשעות 13:37:07, 13:44:55, 13:45:22, 13:45:39. התנהלות זו מתיישבת עם המסקנה שלפיה בשעות הנקובות ביצעו היושבים ברכב הסקודה סריקה של המקום.

18. למקום המפגש ממנו נחטף באזור התעשייה "לב הארץ" בראש העין, הגיע עיסא ברכב טויוטה יחד עם האחים רפיק וואליד אלקיאען (ראו גם מצלמות "עין הנץ" ג'1). בחקירותיהם במשטרה, העידו השניים על אודות מעורבותו של רכב יונדאי ברגע החטיפה ממש. כך, לדברי רפיק, כשהגיעו למקום המפגש, הלך עיסא לכיוון שני אנשים ושוחח עמם בעוד שהוא חיכה באוטו, במקום היה רכב "מסוג יונדאי היברידי בצבע לבן... ופתאום ראיתי ששני האנשים שעמדו עם עיסא הרביצו לעיסא ובאותו הזמן היונדאי שעמדה ממול הגיעה בנסיעה לכיוון עיסא ובאותו זמן שנכנסה היונדאי הגיעו עוד ארבעה או חמישה אנשים ברגל מהחניה... והיונדאי ראו אותי ברכב ואז ברחתי..." (ט'2, הודעה מיום 28.12.2022 - עמ' 4, ש' 116 ואילך). גרסה דומה מסר וואליד שצוין כי "היה שם יונדאי אלנטרה לבנה שהתחילה לסוע לכיוון שלנו ואמרתי לאחי שיסע מהר מפה" (כך במקור, ט'1, הודעה מיום 28.12.2022 - עמ' 2, שורה ראשונה).

19. השימוש בכלי הרכב של המשיב כמתואר לעיל, מסלול נסיעתם ביחד עם הריינג'רובר וכן שיתוף הפעולה בין הנוסעים בשלושת כלי הרכב לאורך היום, הודעותיהם של רפיק וואליד ביחס למעורבות היונדאי בחטיפה, כל אלה מעידים בצורה שאינה משתמעת לשני פנים על מעורבות רכבי הסקודה והיונדאי בביצוע העבירות. הדעת נותנת כי שימוש בשני כלי הרכב של המשיב לאורך שעות ארוכות, נעשה לכל הפחות בידיעת המשיב ובאישורו. ביתר שאת מתבקשת מסקנה זו בהינתן שאף נקודת הכינוס שנבחרה היא ביתו של המשיב (בשונה, למשל, ממצב דברים בו היה נראה שאדם אחד מגיע ולוקח את אחד מכלי הרכב, ובהמשך היה מגיע אדם נוסף ולוקח את כלי הרכב השני וכאשר כל אחד מכלי הרכב היה מגיע בנפרד לנקודת המפגש). די בכל האמור כדי לקבוע כי על המשיב מוטל נטל מוגבר לסתור את המסקנה המתבקשת מאליה כי אף הוא היה חלק מהחבורה. כפי שנראה מיד, גרסת (או שמא יש לומר גרסאות) המשיב לא רק שלא הפריכה את החזקה, אלא שאף סיבכה אותו יותר באופן שמחזק את הראיות נגדו.

הטלפונים

20. למשיב הוצג במהלך החקירה מספר טלפון המסתיים בספרות 929, אולם הוא הכחיש כל קשר למספר זה, עמוד 7

כאשר לטענתו הוא אינו זוכר את מספר הטלפון שלו. על אף שבחומר החקירה שהוצג לי לא נכלל "פלט בעלות" בקשר למספר זה, עדין ניתן לקשור את המספר הן למשיב והן לטענת המבקשת כי המשיב השתמש בו. כך, הודה המשיב בחקירתו כי הוא זה שמשלם את החשבון על המספר; אשתו אישרה כי זהו המספר של בעלה, אותו אף שמרה במכשיר שלה בשם "חביבי" (הודעת הזאר מיום 5.1.2023 ש' 17-22, וראו גם שאלה אותה הפנה החוקר למשיב בחקירתו השלישית מיום 11.1.2023 (ש' 26)), ללמדנו כי המשיב הוא שמשלם במספר זה. ראוי לציין שמספר מנוי זה שמור אף במכשיר הטלפון של שוקרי ג'בארין, שהוא אביהם של ארבעה מהעצורים, תחת השם "יוסף רפיקה", שהוא לדבריו הכינוי של "יוסף מחמיד", אותו הוא מכיר מגיל צעיר.

מחקירת הזאר עולה (ש' 36) שבזכרון הטלפון שלה נשמר אף מספר נוסף של המשיב תחת השם "חביבי 2" (טלפון המסתיים בספרות 194), אשר גם אותו אישרה הזאר כטלפון השייך לבעלה המשיב. המשיב טען שאינו זוכר את מספרי הטלפונים אותם הוא מחזיק. בשלב זה כל שניתן לומר הוא ש"אבדן הזכרון" של המשיב בנוגע למספרי הטלפון שברשותו הוא תמוה, ולא פחות מכך תמוהה טענתו ש"כל תקופה קטנה אני מחליף מספר. זו האהבה שלי. אתם רואים בשנה גם מחליף ארבעה חמישה מספרים" (חקירה מיום 17.1.2023 ש' 31). מעבר לחוסר הסבירות הלכאורית בגרסה זו, הרי שהיא נסתרת מניה וביה על ידי הזאר, שמאשרת שהמשיב מחזיק בטלפון שמספרו 929 מזה זמן רב (הודעת הזאר ש' 21-22).

21. מפלט שיחות שהופק למספר טלפון המשוויך לנאדי, עולה שביום 5.12.2022 בוצעו שלושה ניסיונות חיג מהמשיב (929) לטלפון של נאדי, ואף נשלחו מהטלפון לנאדי 2 מסרונים (הודעות SMS), כל זאת בפרק זמן של 9 דקות. לקשר הזה משמעות רבה בשל העובדה שהוא סותר את טענת המשיב כי כלל אינו מכיר את הקבלן. מעבר לכך הדבר מהווה נדבך נוסף בזיהוי המשיב כשותף עם יתר המשיבים, בהינתן שלא היתה בידי המתלונן אפשרות לזהות את חוטפיו נוכח העובדה שהיו רעולי פנים (הודעת המתלונן, ט' 8 ש' 46).

22. פלט השיחות שהוצא למספר הטלפון של המשיב (929), מחזק את ראיות התביעה בשני היבטים. האחד, איכון המכשיר בזמן החטיפה באזור אום אל פחם (ובשעה 17:45 אף בכניסה ליישוב מי עמי). השני, הפסקה לא מוסברת המעוררת חשד כבד של רצף השיחות הארוך במהלך החטיפה. השיחה האחרונה ממספר זה בוצעה בשעה 10:35, והשיחות חודשו רק בשעה 15:56 (השעה בה הובל החטוף למקום שאינו ידוע), כאשר החל משעה זו בוצעו למעלה מ-20 שיחות עד השעה 22:59, ולאחריהן נשלחו עוד מספר מסרונים. נתון זה מלמד שהמשיב לא הוציא או קיבל שיחות ממכשיר זה במהלך החטיפה, וכפי שנראה מיד, קיום השיחות לפני ואחרי אירוע החטיפה סותר את גרסתו שלפיה מכשיר הטלפון אבד לו או נשבר לו בדיוק באותו יום. יש לציין שאף המכשיר השני של המשיב המסתיים בספרות 194 לא היה פעיל בשעות החטיפה.

23. יש לציין שבתיק החקירה פלט שיחות של מכשיר נוסף המשוויך למשיב (מנוי המסתיים בספרות 122), ממנו עולה שבניגוד לגרסתו שלפיה הטלפון אבד לו, המשיב דווקא כן התקשר לאשתו יום לאחר החטיפה (בשעה 18:36). מחדירה לטלפון של הזאר, אשת המשיב, עלה שהשניים החליפו ביניהם מסרונים למספר זה, מהם עולה שהזאר עודדה את המשיב (יש לציין שבדוח החדירה לא מצויין התאריך בו נערכה השיחה הכתובה, ויש להשלים נקודה זו על מנת שניתן יהיה לתת לראיה זו את מלוא המשקל):

המשיב: הכי חשוב תסתכלי על ריזק ותזכרי אותי תנשק את הרזק

הזאר: ואנחנו אוהבים אותך, תשמור על עצמך

המשיב: טוב

הזאר: ... את תאריך את זה, אל תפחד יוסף, חביבי, אלוהים אתך, מחר לך ותסמוך על אלוהים".

המנוי שמסתיים בספרות 122 מקושר למשיב, שכן הוא הוכנס למכשיר (IMEI) בעל מספר "ברזל" המסתיים בספרות 3549, עליו "ישבה" עמדת האזנת הסתר המסתיימת בספרות 322 (תע"צ אלון בנישו, אולם אציין שצווי האזנתה סתר לא הוגשו). מתוך עמדה זו הוצגו לעיוני שתי שיחות.

בשיחה הראשונה, (שמספרה 1), שהיא גם שיחת "עוגן", מיום 30.12.2022 שעה 11:36 (כלומר בשעה שעיסא עדין הוחזק בידי החוטפים), נשמע המשיב אומר לאדם המכונה ניזאר: "תשמור על הכבש הכי חשוב שלא (לא ברור)". ניזאר עונה: "לא לא, הכל בסדר" והמשיב מוסיף "תשמרו עליו". לגישת המבקשת ה"כבש" הוא שם קוד לחטוף, שכן השיחה נערכת בזמן החטיפה, ומכאן שהמשיב נשמע אומר לניזאר לשמור על החטוף. לטענת ב"כ המשיב, ככל שאכן מדובר באמירות מפלילות נשאלת השאלה מדוע אותו "ניזאר" לא הועמד לדין, כאשר לטענתו הוא שוחרר טרם הגשת כתב האישום. ככלל, מקומה של טענת ה"אפליה" לעלות במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה. לשאלתי, מסרה המבקשת במסמך משלים מיום 3.7.2023 שמצאה לאבחן בין המשיב לבין ניזאר, זאת נוכח הפער הראייתי המשמעותי הקיים ביניהם. כך, בעוד שהראיות המסבכות את ניזאר כללו את שיחת הטלפון בלבד, הרי שנגד המשיב נאספו ראיות רבות ומגוונות.

בשיחה השניה (שמספרה 4) מאותו היום בשעה 18:07, בה זוהה המשיב משיחת עוגן 1, נשמע המשיב כשהוא משוחח עם אדם אחר. בשיחה נשמעים ביטויים כמו "לחץ", "החבר'ה מנסים להשיג כסף, רוצים לסיים את הסיפור" וכן תיאום גרסה: "אתה, אתה תסגור את הדף, מה לי ולו לא יודע שום דבר, והוא לא יודע שום דבר", ביטויים המתקשרים אף הם לאירוע החטיפה, ומלמדים על מודעותו של המשיב למתרחש, לא כל שכן כאשר השיחה מתרחשת זמן קצר ביותר לאחר אירוע החטיפה.

במאמר מוסגר אציין שחלק מקו ההגנה אותו הציגו ב"כ המשיב, שלפיו איכוני הטלפון תומכים בגרסת המשיב כי היה במהלך האירוע באזור אום אל פחם, אף הוא אינו מתיישב עם גרסת המשיב כי הטלפונים אבדו לו עובר לאירוע.

24. במאמר מוסגר אציין שהעובדה שאמל הוא דודו של המשיב, מחזקת אף היא במידת מה את ראיות התביעה, שכן יש בקשר המשפחתי כדי להסביר את הקשר של המשיב לחבורה ולאירוע עצמו שהחל על רקע חוב נטען לנאשם 1, שגייס את יתר החבורה, ובהם את המשיב.

25. מעיון בהודעותיו של המשיב ניכר כי הוא הסתיר פרטים בתשובותיו ושיתוף הפעולה שלו עם חוקריו היה חלקי בלבד. כאשר עסקינן בתיק בו מבוסס כתב האישום על ראיות נסיבתיות, הרי שיש לתשובות שסיפק המשיב משמעות רבה, זאת בשל מחוייבותו לספק הסבר הגיוני חלופי לשלל הראיות המפלילות שנאספו נגדו.

26. המשיב נחקר לראשונה ביום 30.12.2022. משנשאל היכן היה יום קודם בשעות הערב, השיב ששהה "ביער", ובהמשך טען שיצא ליער ביום האירוע (28.12.2022), שם שהה 3 ימים ללא אוכל ושתייה, זאת בעקבות ריב עם אשתו. משנשאל מדוע עזב את ביתו, השיב שאינו זוכר. כשנשאל כיצד הסתדר ללא אוכל ושתייה, השיב שהסתדר באופן "רגיל" וש"זה מה שיש לו להגיד" (הודעה מיום 30.12.2022, ש' 31-28, 59-48, 87-80). עיניו הרואות שהמשיב לא שתק בחקירתו, אלא סיפק גרסה, אולם זאת במובן הטכני בלבד, שכן בכל השלבים בהם ביקשו חוקריו פרטים על אודות הגרסה, בחר שלא לשתף עמם פעולה. במלים אחרות, על אף שהמשיב לא שמר על זכות השתיקה במובן הטכני, הרי ששמר על שתיקה מהבחינה המהותית, באופן שלא איפשר לחוקריו לבחון את גרסתו. התנהלות זו, מעבר לעובדה שהיא אינה מאפשרת לבסס בראיות את טענתו החלופית לראיות המפלילות, הרי שהיא אף אינה מתיישבת עם טענת חפות. על משמעות השתיקה ואי מסירת גרסה מקום בו הדבר מתבקש, עמד השופט ד' מינץ: "ההנחה היא שאדם חף מפשע יחפוץ למסור גרסה לשם הפגת החשדות המועלים נגדו. על כן, בהיעדר טעמים סבירים ומשכנעים להחלטתו לשמור על זכות השתיקה, תהווה השתיקה ראיית חיזוק לראיות נגדו, גם הנסיבתיות שבהן" [[בש"פ 6103/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 34 (21.9.2020) (להלן: עניין פלוני)].

על מנת להמחיש את האופן בו השיב המשיב לשאלות שנשאל, אביא להלן ציטוט אחד מיני רבים הלקוח מתוך חקירתו הראשונה מיום 30.12.2022 ש' 46 ואילך:

ש. איפה היית ביום ראשון האחרון?

ת. לא זוכר.

ש. מה עשית ביער אתמול?

ת. יושן.

ש. באוטו?

ת. לא, האוטו בבית, ישנתי בחוץ.

ש. בקור הזה?

ת. כן בקור.

ש. מתי יצאת ליער

ת. **ביום רביעי, בתשע.**

ש. למה?

ת. **כי רבתי עם אשתי לא רציתי להרים עליה יד.**

ש. למה עזבת את הבית?

ת. **לא זוכר.**

ש. בן אדם יוצא מהבית, ישן בקור כלבים ביער ולא זוכר למה?

ת. **לא זוכר.**

ש. מוזר. ואשתך לא חיפשה אותך? לא דיווח(ה) למשטרה שנעלמת לכמה ימים?

ת. **לא.**

...

ש. ואף (אחד) לא דאג לך?

ת. **לא, אני שברתי את הטלפון.**

ש. אבל אמרת שאין לך טלפון.

ת. **עכשיו אין לי.**

ש. מתי שברת אותו?

ת. **לא זוכר**

...

ש. בוא ניסע עכשיו ליער, תראה לי איפה עשית קקי, איפה אכלת, מה שתית? איפה עשית פיפי?

ת. **לא יודע איפה הייתי.**

ש. למה? איך זה יכול להיות? איך הסתדרת בלי אוכל שלושה ימים?

ת. **אני יכול.**

ש. ובלי שתייה?

ת. רגיל.

ש. איך אדם רגיל לא אוכל שלושה ימים?

ת. לא אוכל.

ש. אתה לא נראה לי אדם שלא אכל ושתה שלושה ימים.

ת. זה מה שיש לי להגיד.

ש. למה הגעת למשטרה היום?

ת. ראיתי אדם שאני לא מכיר ביער, הוא זיהה אותי ואמר לי שיש מלא משטרה בכפר, צריכים אותך, התעניינתי מה יש.

27. על "גרסת היער" שב המשיב גם בהודעות מאוחרות. למותר לציין שעל אף שאיננו מצויים בשלב הערכת מהימנות העדויות, הרי שגרסה זו אינה מעוררת אמון רב, זאת הן מן הטעם שלא סביר שאדם מן היישוב ישהה לבדו ביער שלושה ימים ושלושה לילות, בקור של סוף חודש דצמבר, ללא אוכל ושתייה; הן משום שהיא חסרה פרטים חשובים אותם סירב המשיב למסור לצורך אימות גרסתו ובחינת סבירותה; והן בשל עיתוי ה"ריב" של המשיב עם אשתו, המשתלב באופן מפתיע עם מועד החטיפה. מהאמור עולה שאין בידי המשיב להציג "טענת אליבי" סבירה הניתנת לבדיקה באופן שיפריך את הראיות הנסיבתיות המצביעות על מעורבותו לכאורה בביצוע העבירות.

28. מחקירותיו של המשיב צפים ועולים סתירות ושקרים נוספים, שאף הם מסבכים אותו בביצוע העבירות לכאורה. להלן אביא מספר דוגמאות. המשיב אישר שברשותו שני כלי רכב, סקודה בבעלותו ויונדאי בבעלות אשתו. כשנשאל מי נוסע ביונדאי חוץ מאשתו השיב ש"כל המשפחה", אולם בסקודה רק הוא משתמש (הודעה מיום 30.12.2022, ש' 32-45). בחקירתו השניה מיום 4.1.2023 שינה את גרסתו ומסר גרסה תמוה שלפיה בסקודה משתמשים כל המשפחה וחברים, "סקודה שלי וכל המשפחה משתמשים בה וכל החברים משתמשים באותו (צ"ל "באוטו") והמפתחות מעל הגלגל תמיד כי הילד שלי זורק את המפתחות לפעמים בפח... בגלל זה זה תמיד על הגלגל". משנשאל שוב מי משתמש ברכב, השיב: "כל המשפחה, כל מישהו, בחורה, בחור שאין לו רכב מגיעים ולוקחים את האוטו. לא יודע מי לקח מי לא לקח זה אוטו של משפחה" (הודעה מיום 4.1.2023, ש' 84-88). כשנתבקש לספק הסבר לסתירה זו, טען שמעולם לא אמר שרק הוא משתמש בסקודה וכי דבריו נרשמו לא נכון (שם, ש' 262-267 וכן הודעה מיום 11.1.2023 ש' 55). המשיב התעקש שרק בני המשפחה משתמשים בסקודה אך לא חברים, וכשנשאל מדוע אשתו סיפרה שחברים משתמשים אף הם ברכב, השיב "אולי משתמשים ולא מבקשים אישור" (הודעה מיום 11.1.2023, ש' 61). משנשאל האם לרכב היונדאי יש קוד, השיב בחיוב ומיד הוסיף שהקוד "רשום על השמשה" (הודעה מיום 4.1.2023, ש' 103-104), גרסה בעייתית בפני עצמה שלכאורה אינה מתיישבת עם ניסיון החיים והשכל הישר. למותר לציין שהמשיב לא ידע לנקוב בשמות בני משפחה שהשתמשו ברכב, על אף שלדבריו מדובר ב"כולם" (שם, ש' 99-100), וגם בכך לא איפשר לחוקרים לבחון את אמיתות הגרסה שמסר.

29. בחקירתו מיום 17.1.2023 הוצגו למשיב תמונות שהוצאו מהמצלמות המשקיפות על ביתו, ובהם נראים המשיבים כשהם נוטלים את הסקודה והיונדאי, והמשיב התייחס לכך במלים: "הם לוקחים לי את הרכבים כמו... (אין המשך לתשובה)" (ש' 84). כלומר, המשיב אישר שמדובר בשני כלי הרכב שלו. בהמשך, טוען המשיב שלא ידע שהמשיבים לקחו את היונדאי והסקודה ביום האירוע (ש' 190-191). גם כאשר הוא התבקש להסביר מדוע היונדאי והסקודה נצפו ביום החטיפה בשעה 14:22 באזור ממנו נחטף עיסא בראש העין, שאל בתמימות "איך הם הגיעו לשם" (ש' 204).

30. טענת המשיב כאילו כל בני משפחתו המורחבת נוטלים את כלי הרכב שלו, ללא אישור וללא תיאום מראש, מופרכת על פניה. יתרה מכך, אם אכן הדבר נכון מדוע הביע המשיב פליאה כאשר צפה בצילומים של המשיבים האחרים נוטלים את כלי הרכב, כשלטענתו מדובר בפרקטיקה נהוגה ומקובלת במשפחתו. עוד יש לזכור שגם אם נהוגה במשפחת המשיב פרקטיקה של השאלת כלי רכב לכל דורש, אף ללא הודעה מוקדמת, לא סיפק המשיב הסבר כיצד הוא ידע מי לקח את הרכב, מתי יחזיר אותו, כיצד איפשר לקחת את שני כלי הרכב במקביל באופן שישאיר אותו ואת אשתו ללא רכב כלל, וכיו"ב שאלות הממחישות את חוסר הסבירות הקיצוני שבגרסתו. כזכור, נטען על ידי ב"כ המשיב שהטעם ל"מעשה הצדקה" של המשיב הוא מצבו הקשה של בנם ורצונם לעשות חסד עם אנשים, זאת בעוד שהמשיב או אשתו כלל לא מסרו הסבר מסוג זה, שאם היה נכון, הדעת נותנת שהיו מתגאים בכך.

31. גם בעניין מספר הטלפון שב המשיב והסתבך בתשובותיו. כך, כאשר נשאל מה מספר הטלפון שלו השיב כי אין לו מספר; בהמשך שינה גרסה וציין ששבר את הטלפון שלו, אולם כאשר נשאל מתי הוא נשבר, השיב שאינו זוכר. גם כאשר הוצג לו מספר טלפון ונשאל אם זהו המספר שלו (טלפון 929), השיב שאינו זוכר (שם, ש' 9-8, ש' 73-67). בחקירה מאוחרת מיום 4.1.2023 שב וטען כי אינו זוכר את מספר הטלפון שהחזיק בטרם נשבר מכשיר הטלפון שלו, כיוון שלדבריו הוא נוהג להחליף מכשירי טלפון וכרטיסי סים מתוך "אהבה" (הודעה מיום 11.1.2023, ש' 33-30). המשיב עומת עם העובדה שלמרות שטען שהטלפון שלו נשבר עוד קודם ליציאתו ליער, הרי שביום האירוע בשעות הערב יצאו שיחות מהטלפון. אולם, גם בנוגע לראיה מסבכת זו לא עלה בידי המשיב לספק הסבר סביר, כאשר תשובתו הייתה: "אני לא יודע לא יכול להיות דבר כזה אולי הטלפון התקשר לבד" (הודעה מיום 11.1.2023, ש' 65-64). בהמשך, טען שבעצם אינו זוכר מתי שבר את הטלפון וכי ליער דווקא כן יצא עם טלפון (הודעה מיום 17.1.2023, ש' 243).

32. סתירה נוספת בין דברי המשיב לבין ראיה אובייקטיבית, ניתן למצוא בגרסת המשיב לקשר שלו עם הקבלן נאדי. כך, בעוד שבחקירתו מיום 11.1.2023 שלל המשיב היכרות עם נאדי (חקירה מיום 11.1.2023, ש' 88-83), הרי שמפלט שיחות שהוצא למספר טלפון המשוך לנאדי, עולה שביום 5.12.2022 בוצעו 3 ניסיונות חיוג ממכשיר נייד המשוך למשיב (סיומת 929) לטלפון של נאדי, ואף נשלחו מהטלפון לנאדי 2 מסרונים (הודעות SMS).

33. לא הייתי נדרש לדוגמאות אלו בגרסת המשיב ולהערכת פוטנציאל המהימנות שלהן כבר בהליך המעצר, אלמלא היה מדובר במקרה קיצוני, בו לא רק שגרסת המשיב אינה משכנעת, אלא שהסיכוי שתאומץ לצורך קביעת ממצאי עובדה הוא מועט ביותר, ואף דברים אלו נאמרים על דרך הזהירות. על האפשרות לבחון את מהימנות עדי תביעה בשלב הדיון בראיות לכאורה עמד בית המשפט העליון בעניין פלוני, בפסקה 22:

"במסגרת זו אין די בהעלאת ספקות או תזות חלופיות אפשריות מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו (בחינת כוחן הפוטנציאלי של הראיות - ע.מ.), אלא במקרים נדירים, בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 629, 625 (1998) (ההדגשות במקור)), או כאשר מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות בעצמן על כרסום ממשי בראיות (בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון, פסקה 25 (31.10.2007); בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' אבו עסא, פסקה 13 (1.5.2018) (להלן: עניין אבו עסא); בש"פ 3171/13 אדיניב נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (9.5.2013)).

דומני שדברים אלו שנאמרו בקשר לעדי תביעה, כוחם יפה גם כאשר מדובר בבחינת דברי הנאשם עצמו, עת נדרש הוא להציג גרסה המספקת הסבר לראיות התביעה ומתיישבת עמן, וביתר שאת כאשר הגרסה אמורה לספק מסקנה חלופית סבירה לראיות הנסיבתיות אותן הציגה התביעה. במקרה שלפנינו חוסר המהימנות הוא זועק, הפרכות מהותיות, באופן המחזק את ראיות התביעה באופן מובהק.

34. כידוע, בשלב המעצר אין בוחנים האם יש בראיות שהוצגו כדי להביא להרשעת נאשם ברף של "מעבר לספק סביר", ו"די בהוכחת כוח ההרשעה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה" [עניין פלוני, פסקה 22]. מהראיות הנסיבתיות שהובאו לעיל עולה באופן ברור מעורבותו של המשיב באירועים השונים. בניגוד לעמדת המבקשת, הרי שבהעדר ראיה ישירה לא ניתן לדעת מה היה חלקו המדויק באירוע החטיפה, אולם כזכור הוא מואשם יחד עם האחרים בביצוע בצוותא, ועל כן ממילא לא נדרשת המבקשת לפרט את מעשיו באופן מדויק. לכל אלו יש להוסיף את גרסאותיו הבעייתיות, לשון המעטה, של המשיב. בגרסאות התמוהות שמסר, שלעתים לוו בשתיקה, לא רק שאין כל הסבר חלופי למסקנה המפלילה שעולה מהראיות הנסיבתיות שהוצגו על ידי המבקשת, אלא שיש בהן אף לחזקן.

35. נוכח כל האמור, מצאתי שעלה בידי המבקשת להציג רף ראייתי לכאורי המספיק לשלב זה של ההליך. ואם נחזור למבחני העזר שהותוו בעניין ניאמצ'יק, הרי שמכלול הראיות הנסיבתיות, בשילוב גרסתו הבעייתית של המשיב מובילים למסקנה כי עלה בידי המבקשת להצביע באופן מובהק ברמה הלכאורית על זיקתו של המשיב לאירוע החטיפה ולמעורבותו בו הן בשלב התכנון, הן בנוגע לאספקת האמצעים לביצוע החטיפה. בכל הנוגע לנוכחותו של המשיב בשטח, הרי שבעניין זה קיימת חולשה מסוימת בהעדר ראיה ישירה. ואולם, אין באמור כדי להשפיע על התוצאה הסופית של הרשעתו האפשרית של המשיב בעבירות המיוחסות לו בהינתן שאלו יוחסו לו כמבצע בצוותא, כאשר חלקו של המשיב עולה באופן ברור מהראיות שנסקרו לעיל.

36. אשר לעילת המעצר, הרי שדווקא שתיקותיו של המשיב וניסיונותיו להסתיר מידע מחוקריו מחזקת עד מאוד את עילת המסוכנות נגדו, ועתה אף ביתר שאת ניתן לומר שבכל הנוגע למניעיו, להתנהלותו, לדפוסי החשיבה שלו - "רב הנסתר על הנגלה". מעבר לכך, חקירותיו של המשיב מלמדות על דפוס של טשטוש, מגמתיות והסתרה (הן מאשתו, הן מחוקריו), באופן המקשה עד מאוד ליתן בו אמון מינימלי הדרוש לצורך שקילת בחינתה של חלופת מעצר בעניינו. למותר יהיה לציין שמגמת הטשטוש וההסתרה מקשה מיניה וביה אף על כל מפקח פוטנציאלי לזהות גורמי סיכון אצל המשיב. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המשיב ביום 19.3.2023 עולה שמגמת טשטוש זו מאפיינת לא רק את המשיב אלא גם את בני משפחתו, באופן המקשה ליתן בהם אמון.

בנסיבות אלו, בהמשך להחלטתי מיום 2.5.2023 בה התייחסתי בהרחבה ליתר מאפייניו של המשיב, כפי שאלו עלו מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בענייניו, ועתה אף ביתר שאת לאחר שנותחו הראיות העומדות כנגדו ולובנו גרסאותיו שאינן מאפשרות ליתן בו ולו אמון מינימאלי, אני שב ומורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

37. המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן.

38. חומרי החקירה מוחזרים בזאת למבקשת.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"ג, 10 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.